

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
Nr NK-I.4131.183.2013.ABej

z dnia 26 czerwca 2013r.

Rada Powiatu Wschowskiego

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 595) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVII/157/2013 Rady Powiatu Wschowskiego z dnia 22 maja 2013r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie powiatu Wschowskiego, których właścicielem lub zarządzającym jest Powiat Wschowski oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków, w części, tj. w załączniku Nr 2 do uchwały „Warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Powiatu Wschowskiego – usytuowanych na drogach powiatowych” w zakresie punktu : I. ust. 4 lit b; punktu II. ust. 3 lit d.

Uzasadnienie

W dniu 22 maja 2013r. Rada Powiatu Wschowskiego podjęła uchwałę XXVII/157/2013 w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych na terenie powiatu Wschowskiego, których właścicielem lub zarządzającym jest Powiat Wschowski oraz warunków i zasad korzystania z tych przystanków. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 27 maja 2013r.

Po dokonaniu analizy prawnej przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż zapisy punktów : I. ust. 4 lit b; punktu II. ust. 3 lit d. w załączniku Nr 2 do uchwały „Warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Powiatu Wschowskiego – usytuowanych na drogach powiatowych” istotnie naruszają prawo, tj. art. 15 ust. 2 i art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13 ze zm.).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega między innymi na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania w tych obiektów następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwała podjęta na podstawie art. 15 ust. 2 wskazanej ustawy zawiera normy powszechnie obowiązujące, co kwalifikuje ją do aktów prawa miejscowego.

Należy także podnieść, iż ustawodawca formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikowaniu norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Organ nadzoru kwestionuje zapisy punktu I. ust. 4 lit b w załączniku Nr 2 do uchwały „Warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Powiatu Wschowskiego – usytuowanych na drogach powiatowych”, na mocy którego Rada zabrania bez zgody właściciela lub zarządcy umieszczać na przystankach komunikacyjnych „plakatów ogłoszeń itp.”. Wskazać należy, iż przepis art. 63a § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 z późn. zm.) określa wykroczenie, zgodnie z którym kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny. Oznacza to, że zakaz umieszczania na przystankach innych informacji lub reklam niż te, które dotyczą rozkładu jazdy wynika bezpośrednio z ustawy Kodeks wykroczeń. W związku z tym niedopuszczalne jest powtarzanie tego zakazu w akcie prawa miejscowego.

Natomiast w punkcie II. ust. 3 lit d. w załączniku Nr 2 do uchwały „Warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Powiatu Wschowskiego – usytuowanych na drogach powiatowych” wśród warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, Rada wskazała uzgodnienie zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, wymagane przepisami ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie drogowym, jednocześnie określając wymogi formalne wniosku o uzgodnienie. Kwestionowanym zapisem zobowiązano operatora lub przewoźnika występującego z wnioskiem do określenia liczby zatrzymań wynikających z rozkładu jazdy, wyszczególnioną oddzielnie dla dnia roboczego, soboty i dni świątecznych.

Z powyższego wynika zatem, iż Rada w drodze aktu prawa miejscowego postanowiła uregulować materię w zakresie uzgadniania zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych. Tymczasem art. 32 ust. 1- 3 ustawy

o publicznym transporcie drogowym kompleksowo reguluje ww. problematykę. Zgodnie z ust. 1 ww. przepisu przed dokonaniem zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1, przedsiębiorca powinien uzgodnić zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych położonych w granicach administracyjnych miast i dworców z właścicielem tych obiektów lub ich zarządzającym. Do wniosku o uzgodnienie zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza w szczególności proponowany rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami komunikacyjnymi (ust. 2).

Natomiast w świetle regulacji ust. 3 właściciel przystanku komunikacyjnego położonego w granicach administracyjnych miast lub dworca albo zarządzający tymi obiektami, uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów w przypadku, gdy proponowany rozkład jazdy: 1) zawiera przystanki komunikacyjne lub dworce: a) o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 7, b) wskazane w uchwale, o której mowa w art. 15 ust. 2; 2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych lub dworców; 3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.

Przepisy art. 32 ustawy w zakresie, w jakim stanowią o uzgadnianiu zasad korzystania z przystanków, odnoszą się odpowiednio również do operatorów (art. 25 ust. 5 ustawy).

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż Rada wykroczyła poza ramy upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 15 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie drogowym, a ponadto określiła warunki formalne wniosku dla uzgodnienia zasad korzystania z przystanków, do czego nie była upoważniona.

Mając na względzie powyższe, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w wyżej wskazanym zakresie jest uzasadnione i konieczne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek